

perilo so prodajali v Bosno. Oba glav-
varja tatov Husein Rožič in Džemal
Okanovič sta ušla iz Ljubljane pred are-
tacijo. Okanovič je padel v roke policiji
v Karlovcu, kjer se je izdajal pod na-
pacišnim imenom in ga bodo prepeljali v
Ljubljano.

**Velika vlomilska družba pred sod-
niki.** V Ljubljani je bila zadnje dni na
zatožni klopi 12članska vlomilska druž-
ba, ki je oškodovala razne ljudi za 40 ti-
soč Din. Sodišče je obsodilo dne 20. sept.
11 obtožencev skupno na 13 let, 5 mese-
cev in 13 dni zapora. Proti 12. obtožencu
je bilo kazensko postopanje izločeno.

Skupno v smrti. Dne 23. septembra
so potegnili iz Savinje blizu Drešinje
vasi pri Petrovčah 44letnega brezposel-
nega pekovskega pomočnika Vinkota
Škaferja iz Gotovelj pri Žalcu in 19let-
no posestnikovo hčerko Milko Grilec iz
Drešinje vasi. Trupli sta bili povezani
z vrvmi. Škafer je napisal v svoj notes,
da si vzame življenje, ker nima de-
narja, ne službe in je bil obsojen radi
tatvin pri bivšem mojstru Senici v
Žalcu. Deklina je zapustila listek z
beležko, da gre v smrt, ker ji branijo
zakon s Škaferjem.

Vlom v trgovino. V Črmošnjicah pri
Kočevju je bilo v noči vlomljeno v tr-
govino Emila Sauerja. Vlomilci so se
splazili skozi okno in odnesli nemote-
no manufakturnega blaga za 29 tisoč
dinarjev.

*

Slovenska Krajina.

Črensovci. V nedeljo smo imeli pri nas pro-
ščenje — povišanje sv. križa. Ljudi se je na-
bralo od blizu in daleč zelo veliko, saj je pa
bilo tudi vreme krasno. Imeli smo ta dan pri
nas pet sv. maš. Ob 7 je pridigal g. Lovrenčič,
pri glavni službi božji ob 10 g. Rantaša iz Po-
lane, sv. mašo pa je imel ob asistenci doma-
čega g. župnika in kaplana g. kaplan Ciglar
Al. iz Beltincev. Ob tej priliki se je pri nas pr-
vič pel evangelij v slovenskem jeziku. — V
ponedeljek smo imeli kramarski in živinski se-
jem. Živine je bilo prignane le 213 komadov.

ci, ta mu vrača preskrbo na ta način, da mu
preganja cele noči miši ter podgane.

Med takimi le prilikami smo se vlekli počasi
naprej, da bi z naglico po nepotrebnem ne mu-
čili ljudi ter živali. Po zatonu solnca smo sedeli
cele ure krog plapoločih ognjev in poslušali za-
nimive doživljaje naših spremljevalcev. Pripove-
dovanja so se nanašala največ na srečno prestane
smrtne nevarnosti po divjih pokrajinah ter pra-
gozdih.

Obširno sem že razkladal o kačji nevarnosti
po braziljski stepi. Mnogo naših nočnih raz-
govorov se je vrtelo baš krog kač in hočem bele-
žiti dva doživljaja. Enega nam je zaupal vestman
Malcolm Dick. Omenjeni je že iskal po južno-
ameriški državi Venezuela ob rekah dijamante in
izpiral zlato. Pridobil si je z najnapornejšim de-
lom nekaj premoženja in se je odpravil za izku-
pičkom za dijamante ter zlata zrna proč iz ne-
zdravih krajev nazaj v Severno Ameriko. Zadnjo
noč pred odhodom iz dijamantnih grab je spal v
svoji koči. Dick je pripovedoval tajinstveno ta-
ko-le:

»Spalno mrežo sem že bil spravil med drugo
ropotijo. Sklenil sem, da bom prebil zadnjo noč
med naselbino dijamantnih iskalcev na tleh, ka-
mor sem natrosil palmovega listja.

Prodanih je bilo 110 komadov in sicer bike
in telice so kupovali po 3—3.75 Din, krave po
2.50 Din.

Črensovci. Letos sta minili obe proščenji
brez fantovskih pretepev. Mogoče bodo počasi
tudi pri nas prenehali tisti žalostni fantovski
obračuni. Neki fant iz Dolnje Bistrice je pa le
malo pregloboko pogledal v kozarec, tako da
je v cerkvi med večernicami sede ob zidu za-
spal in so mu tovariši komaj dopovedali, da je
v cerkvi, in ga spravili na zrak. — Na dan
proščenja je pogostil g. župnik Zadravec 16
gospodov duhovnikov, med drugimi so ga po-
častili s svojim obiskom g. kanonik Slepec iz
Sobote, g. mons. Lovreč iz Ljutomerja in drugi.
— Fantje iz Srednje Bistrice so šli po kožu-
hanju koruze med njivami na Dolnjo Bistri-
co. V koruzi so našli neko osebo, ki ni imela
las, bila pa je v ženski obleki. Ko so jo osvet-
lili, si je zakrila obraz. Fantje so odšli, da bi
prišli v večji družbi pogledat čudnega nočne-
ga gosta. Pa ko so se vrnili, osebe več ni bilo.
Kdo je bila ta skrivnostna oseba, kaj je de-
lala v tako pozni uri na polju, ne ve nihče.
Ni izključeno da so fantje le iz strahu videli
osebo, ki je mogoče niti ni bilo. — V Žižkih
so nekaterniki pozabili, da je 8. septembra
mala maša in so zjutraj na vse zgodaj začeli
mlatiti. Ko so jim sosede povedali pomoto,
so mlatiči prenehali in sramežljivo odšli. —
nedeljo dne 23. septembra je imel v Dokležov-
ju (Beltinci) svojo prvo sveto mašo salezijanec
g. Kovačič. — Svinjska kuga v nekaterih va-
seh zelo kosi svinje našim itak siromašnim
ljudem. — V Črensovcih je umrla Virag Te-
rezija, ki zapušča 4 mladoletne otroke. Naj v
miru počiva!

Gornja Bistrica. Nalezljiva bolezen griža se
naglo žiri. V naši vasi jih je že več umrlo.
Ljudje iz nerazumljivih razlogov bolnike skri-
vajo in jih nočejo pokazati zdravniku. Naši
zdravniki so dobili pomoč iz Ljubljane. Šola
je zaprta do 1. oktobra. V beltinski fari je pa
zaprtih več šol in vasi Melinci in Ižakovci sta
kontumacirani (zaprti) in tudi del naše vasi.
V Soboti leži trenutno 55 bolnikov, več jih je
pa še v domači oskrbi. V Soli v Odrancih je
otvorjena bolnišnica (izolirnica). Po vaseh se
vozijo lep zaprt avtobus, menda higijenskega
zavoda.

Žižki. Pred dvema tednoma smo poročali,
da so se fantje pri nas stepili. Neki list pravi,
da so imeli le »prasko« in da smo mi lagali.
Resnici na ljubo omenjamo: Hozjan Ignacij
je dobil v hrbet 3 cm globoko rano, veliko ra-
no v roko, težek udarec na levo stran lica.
Danes sem se ponovno pri njem oglašil in on
pravi, da je vsled rane v hrbet začel težko di-
hati, bal se je za življenje in ob 22. uri so ga
peljali k zdravniku. Zdravnik mu je zašil ra-
no na hrbtu in roki. To je resnica. Vse drugo
je laž. Kdor stvarno sodi, tisti ve, da radi ka-
kih prask nikogar ponoči ne vozijo k zdrav-
niku in da iz prask zdravnik ne vlači šivov
iz ran po enem tednu. — Mi smo poročali tak-
rat v nedeljo zjutraj, ko je ranjenec ležal,
pozneje pa je res vstal in pokazalo se je, da
rane niso bile smrtno nevarne. Naročniki na-
šega lista, ne dajte se begati, saj sami veste,
zakaj naš list tako napada, pri miru pa pu-
stijo »Domovino«, »Mursko Krajino« in vse
druge liste, ker jim pač ti menda niso nevar-
ni. Na napade tudi poročevalec ne bo več od-
govarjal, sodbo si napravite sami!

Še o „Domovinih“ ro- manih in povestih.

»Beg iz življenja«: to je malodane
stalna rubrika v našem časopisu, ki se
v njej zabeležujejo slučajni samomora,

poskušenega ali izvršenega. To je ža-
lostna rubrika, ker beleži za naš narod
veliko biološko izgubo ter hkrati raz-
svetljuje moralno slabost, ki se ved-
no bolj širi med našim narodom, oso-
bito med njegovo mladino.

Različni so vzroki tega pojava. So
brezdvomno tudi gospodarskega znača-
ja. Še bolj pa jih je treba iskati na mo-
ralnem področju. Ni življenjske resno-
be, ni volje za življenje in njegove na-
loge, ni odpornosti proti težavam, ki

Trdno zaspim. Nepopisno mučne sanje me iz-
vlečejo iz spanja. Pri zavesti in rahlo odprtih očih
zapazim, da mi leži zvita na prsih grozno stru-
pena kača, ki me opazuje in steguje neprestano
na dvojne preklani jeziček proti mojemu obrazu.
Znal sem, če le vidno trenem z očesom, me bo de-
pošast pičila, umrl bom tekom par minut in ves
moj krvavažuljavi nekajletni trud bo zastonj! Mi-
nute opazovanja na mojih prsih počivajoče kače
so se mi dozdevale cela večnost. Kača je bila mir-
na, le njen neprestano miglajoči jezik je pričal,
da je pripravljena vsak trenutek na naskok.

Naenkrat se odpro čisto na rahlo vrata v mo-
jo bajto. Črna človeška prikazen se spusti koj pri-
durih na vse štiri in se plazi neslišno z golim bo-
dalom med zobmi proti mojemu ležišču. Jasno
kakor na dlani je bilo, da me misli neznani na-
padalec na smrt zabosti zadnjo noč in se polastiti
mojega premoženja. Na prsih kačo, proti meni se
plazi zavraten morilec. . . . Da nisem sredi med
obema neizbežnima smrtnima nevarnostima zbla-
znel od groze, je itak čudo! Kaj me je spreletavalo
v taistih najtežavnejših trenutkih v mojem živ-
ljenju, bi vam danes težko popisal.

Tolovaj se priplazi skoro tik do ležišča, gleda
in se ozira po meni, ne da bi zapazil kačo. V pre-
pričanju, da spim, hušne pokoncu, hoče zamah-
niti z bodalom proti moji srčni strani, kača se

modernizator angleš-
kih poštних razmer.
Leta 1840 se je poslu-
žil Hil za prenos po-
šte po zraku balona.
Hil je umrl leta 1879.
Pokopali so ga v vest-
minsterski opatiji, kjer
je tudi njegov lep
marmornat kip.

Po številu čebelnih panjev

je na prvem mestu
Nemčija, na drugem
Francija, na tretjem
Rusija, na četrtem pa
je Jugoslavija, ki ima
668.863 čebelnih pa-
njev. Od teh je 220.000
modernih panjev s
premakljivimi satni-
cami.

Izzeljevanje židov iz Nemčije.

Od početka Hitlerje-
ve vlade do danes je
zapustilo Nemčijo 65

vstajajo iz sedanjih razmer, ni potrpežljivosti in stanovitnosti. Lahkomiselnost zavaja v pohlep po uživanju in če se ta pohlepnost ne zadovolji, pa pobegne mlad človek iz življenja.

Jasno je, da mladina sama ni zakrivila teh razmer, ki so pogubne za posameznika in usodnih posledic za narod. Mladina se ni sama vzgojila, marveč se je njena vzgoja vršila ter se vrši pod vplivom dveh »vzgojnih in prosvetnih« sredstev: kina in čtiva.

O čtivu, ki se danes nudi naši mladini, smo že večkrat razpravljali. Ugotovili smo tudi ter to ugotovitev podprli s stvarnimi dokazi, da »Domovina« nudi s prevodom nemškega romana »Dva človeka« naši mladini čtivo, ki je za njo kvarno. To je roman docela nekatoliške in protikatoliške vsebine: ponižuje duhovski stan, povečuje pa strast in požljivost.

»Domovina« pa ta književno-propadli roman znova proslavlja kot »enega najboljših in najlepših ljubezenskih romanov po vsem svetu« ter priporoča, da bi morala vsaka domača knjižnica, ki bi morala biti v vsaki hiši, imeti med najlepšimi povestmi kot prvo to »prelepo ljubezensko zgodbo«. Mar-li hoče »Domovina« tudi priporočati, da bi ta »prelepa ljubezenska zgodba«, koje izid je za »oba človeka« beg iz življenja, našla dosti posnemanja med slovensko mladino?!

Duh »Obeh človekov« tudi prevladuje v povesti, ki je v »Domovininem« podlistku sledila temu romanu pod naslovom »Golški svetnik«. V njej zopet nastopa tip (lik) »nesrečnega« duhovnika. Nesreča je mladostna ljubezen, ki se njenega pogubnega vpliva ta duhovnik ne more iznebiti do svoje nagle smrti, ko ga med sveto mašo neposredno pred posvetitvijo keliha zadene kap s smrtnim izidom. Ta mladostna ljubezen se kajpada opisuje z moderno filmsko učinkovitostjo: študent strelja na sebe in na dekle, preden gre v bogoslovje. Strel ne doseže namena: študent ostane pri življenju. Pravzaprav pa ga doseže:

če bi namreč ne bil ostal študent pri življenju, ne bi šel v bogoslovje ter bi ne postal »nesrečen« duhovnik, ki ga vse življenje preganja privid nesrečne ljubezni.

Prepuščamo staršem in odgovornim činiteljem sodbo o tem, ali spada takšno čtivo v roke naše mladine.

*

Ljutomer. Zapreke so prišle, zato se je naš program društvenega življenja nekoliko spremenil. »Mlinarjevega Janeza« bomo igrali še le dne 14. oktobra popoldne. Sedaj pridno vadimo, da bo predstava tem lepša. Tudi pevski zbor že vadi. Pevske točke so vzete deloma iz Parmove opere »Urh, grof celjski«, deloma pa je narodna pesem. To bo petja in veselja na odru. Saj nastopi okoli 30 igralcev. Ne pozabite torej, da gre dne 14. oktobra vse v Katoliški dom! — Nedeljo prej pa bomo imeli društven sestanek. O zgodovini celjskih grofov bo predavanje s skioptičnimi slikami, da bomo »Mlinarjevega Janeza« tem lažje razumeli. Saj je vzet iz zgodovine celjskih grofov. Dne 30. septembra pa gremo gostovat k Sv. Juriju ob Ščavnici. Tam vprizorimo »Sultanovo hčerko in dobrega vrtnarja«. — Društvena knjižnica redno posluje vsako nedeljo po osmi maši. Pridi tudi Ti in se prikljubi kot član društva Ljudska čitalnica. Katoliški dom je naš hram prosvete, tudi Tebi namenjen.

Sv. Jurij ob Ščavnici. To nedeljo dne 30. septembra Vas pa Ljutomerčani obiščemo. Pozdrave Vam bomo prinesli, enakomisleči. In zaigrali Vam bomo lepo igrice o »Sultan-

vi hčerki in dobrem vrtnarju«. To je povest deklice, ki hoče vse vedeti, a šele pri dobrem vrtnarju najde vso resnico. Zato se njega oklene in mu sledi v njegovo kraljestvo, kot zaročenka svojemu ženinu. Duhovno predstavlja igra združitev duše z Bogom. Primer novejšega poduhovljenega ljudskega teatra. Pričakujemo, da nas boste počastili s svojim prihodom, kaj ne, da boste? Da bo res prijateljski obisk, v veselje nam in Vam. Živijo Jurjovčani! Pozdravljeni do svidenja! V prodajni si kupite vstopnice! V Pergerjevi trgovini jih dobite!

Sv. Vid pri Ptuj. Naše Prosvetno društvo je moralo iz raznih ovir preložiti igro o »Izgubljenem sinu«. Zato jo vprizori v nedeljo dne 30. septembra ob treh popoldne v Slomšekovem domu. Igra je mogočna in pretresa vsakega v dno duše. Med odmori igra tamburaški zbor društva. Nastopi nad 40 igralcev. K obilni udeležbi vabimo vse! — Odbor.

»Družabni klub« Sv. Jurij ob Taboru. Prihodnjo soboto dne 29. in v nedeljo dne 30. t.m. vprizorimo pri Sv. Juriju ob Taboru lepo in globoko duhovno igro, misterij, Pogačnikovega »Slehernika«. Vrši se na prostem pred župno cerkvijo sv. Jurija in se začne ob 7. uri zvečer. V slučaju slabega vremena bo vprizoritev v že povečani dvorani cerkvenega doma. Resni prizori »Slehernika« bodo vsakogar globoko pretresli, saj bo vsakdo gledal takorekoč samega sebe v igri. Zato ni čudno, da vlada za »Slehernika« precejšnje zanimanje. Na svidenje v soboto in v nedeljo!

*

tisoč židov. Od imenovane številke odpade na Francijo 21 tisoč, 10 tisoč na Sveto deželo, 8000 na Poljsko, 4000 na Čehoslovaško, 3000 na Združene ameriške države, na Holandsko, Švico in skandinavske dežele in po 2000 na Angleško ter Belgijo in 6000 v razne druge države.

Egiptovski farao med republikanci.

Leta 1825 je prejel franc. kralj Karl X. od Mohameda Alija zelo dobro ohranjeno mumijo staroegipčanskega faraona v umetniško izdelani krsti iz cedrovine. Pošiljko so slabo zavili in med prevozom po morju je udrla voda v njo. Mumija je začela zaradi mokrote razpadati in

mu ovije krog roke in ga usmrti z enim ugrizom. Koga je razkrinkal kačji strup kot smrtnega sovražnika? Mojega večmesečnega tovariša pri iskanju dragih kamnov, Marka Balhena.

Še isto noč sem vstal, si naložil na hrbet prtljago in zginil iz naselbine, kjer me je hotel umoriti pred slovesom prijatelj iz neugnanega pohlepa po denarju.

Mene je otel čisto sigurne smrti najhujši sovražnik Braziljanca — kača.

Zanimivo in ganljivo je tudi poročilo g. Davisa Grahama o njegovem doživljanju v braziljanskem pragozdu. Naš finančni minister nam je zaupal ob stražnem ognju naslednje:

»Jaz in moja dva tovariša smo ravno kar zlagali spalne mreže, ko smo slišali v neposredni bližini cmokajoč glas. Ozrli smo se in zagledali kakih 50 cm visoko opico, ki je stala po koncu in nas opazovala. Krog pasu ji je bingljala kos vrvice. Žival se je kretala pred nami brez najmanjšega strahu, mahala je z roko naprej po goščavi, cmokala z jezikom in nas vabila, naj ji sledimo. Iz obnašanja opice je bilo sklepati, da gre za udomačeno žival. Ko me je še pocukala za hlače in me skušala naravnost potegniti za seboj, se nisimo dalje obotavljali in smo ji sledili z indijanskima vodnikoma.

Skoro eno uro smo se plazili skozi najbolj goste goščave pragozda, ki je bil poln najčudovitejšega živalstva ter rastlinstva. Opica je bila pred nami in navadno se je poganjala po opičji navadi z ene veje na drugo.

S sekirami smo si morali izsekavati pot, da smo mogli naprej skozi grmovje in močvirje, ki je bilo križ in kraž prerasteno z ovijalkami. Žival se je neprestano ozirala, če ji sledimo.

Pred nami so se skrivale kače, škorpionji ter orjaške žuželke, opice, papagaji in vse mogoči ptiči. Slednjič je postala goščava pragozda le redkejša. Skozi vejevje in listje so že lahko prodirali solnčni žarki. Znašli smo se na solnčni jasi pred iz bambusovih palic spleteno kočjo.

Naš opičji vodnik je zginil takoj skozi luknjo pri strehi v notrajnost. Trkali smo na vrata, klicali, a nikdo se ni oglasil. Smo pač udrili vrata in zagledali nekaj strašnega. Majhna soba je bila vsa prepletena s pajčevino in po stenah so begali liki človeška roka veliki pajki. Iz enega kota kočje nas je zrla nemo iz spalne mreže — človeška lobanja. Na klice opice smo si napravili pot skozi pajčevino. V mreži smo zapazili okostnjak, zavrt v borne ostanke obleke. Pri nogah kosti je čepela opica — naša vodnica. Poleg spalne mreže je visela zarjavela puška. Pod njo